

Wessetzky Dániel:

A cinke és a szarka esete a szorgos munkálkodással

Egy tarkabarka farkú szarka szíve sarka
az ékszereké volt.
Ezért sokszor esett nevén folt.
Ez a bitor, botor betyár
a házakba bejár,
s lopja, ami csillog ott.
Ha valami csillogott,
már rögtön csór a csór...
A szarka persze nem gondolt a bajra,
karrierje ezért is ment gallyra.
Mefogta őt egyszer egy ronda rozsdás ketrec,
nemhiába volt benne sok csillogó csetresz,
csattant a csapda.
A fejét csóválta a picinke cinke,
szén a feje, sárga az inge.
Ő hasznót hajtott, példát mutatott,
Szorgos munkával kártevőt kutatott.
Nem is volt több kekec kukac,
girnyó hernyó, amerre repült.
Halál fia kártevő, aki szeme elé került.
Nem is láttak aztán sok kirágott virágot!
S mire a hó belepte a világot,
lett busás jutalma.
Az etetőben bőven jut alma,
magvak, sok-sok földi jó:
etették, míg el nem ment a hó.
A magvakat falatozta,
(jó híre ezt kamatozta),
és a zord tél elmúltával a tavaszt is maga hozta!
Eközben a szarkánk egy állatkert foglya,
bánatában egyre csak a fejét fogja.
A konklúziót persze már régen levonta:
„ Amíg élek, az ékszer lesz a gyógyszerem,
változtatni kell majd a munka-módszeren...”

2017-09-02-08